

slaaet, at Menighedsraadsmedlemmerne, der- under Præsterne, hver fik en Stemmesed- del, ligesom ogsaa Biskopperne, og indsendte Stemmeseddelen, og hvis saa $\frac{3}{4}$ af de ind- sendte Stemmer faldt paa samme Mand, skulde han indstilles, ellers stod Ministeren frit. Min Tanke med at stille dette Forslag var den, at faar en Mand $\frac{3}{4}$ af de indsendte Stemmer, er han hævet op af Partirammerne; ingen i kirkelig Henseende partibundet Mand kan vente at faa et saadant Stemme- tal, naar Talen er om hans mulige Udnæv- nelse til Biskop. At der skulde være noget urigtigt i, at man fra de forskellige kirke- lige Sider kunde enes om at pege paa en Mand, der var egnet til Bispestillingen, for- staar jeg ikke. Jeg mener altsaa, at hvis han faar $\frac{3}{4}$ — der er nu i Lovforlaget fore- slaaet $\frac{2}{3}$, og det er vist ogsaa tilstrækkeligt — af Stemmerne, er han fuldt berettiget til at blive indstillet.

Jeg maa sige, at jeg tillægger ikke Me- nighedsraadens og Præsternes Indflydelse paa Bispevalget en indgribende Betydning for vor Folkekirke. Naar jeg ser paa vor Historie, siden vi fik den frie Forfatning, kan jeg ikke pege paa et eneste Tilfælde, hvor en Minister, naar der skulde udnævnes Biskopper, ikke har valgt baade dygtige og kirkeligt sindede Mænd, og jeg tror, at en hvilken som helst Minister, der kommer, vil gøre det samme. Men jeg finder det natu- rligt, efter vor folkekirkelige Udvikling, at der, som det hedder i det Brev, som Kirke- ministeren skrev til det kirkelige Udvalg, bliver givet Lejlighed for Menighedsraadene og Præsterne til at udtale deres Ønsker, naar Talen er om Bispevalg. Det var vist det ærede Medlem Hr. Povlsen, der sagde, at det var et Tegn paa, at jeg havde forladt min gamle kirkepolitiske Linie, naar jeg nu kunde tænke mig Bispevalg. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener med, at det skulde være særlig ugrundtvigsk at kunne gaa med til en Form for Bispevalg. Men jeg kan beklage, at det Forslag, som Biskop Ostenfeld stillede i det kirkelige Udvalg om Stiftsbaandsløsning, ikke har fundet Udtryk i Udvalgets Be- tænkning, for det har altid været min Op- fattelse, at sammen med en Bispevalgløve vilde det være naturligt at faa en Lov om Stiftsbaandsløsning.

Jeg skal indskrænke mig til disse faa Bemærkninger og udtale det Ønske, at det Udvalg, der er nedsat, og det Udvalg, der vil blive nedsat for anden Del af de kirkelige Lovforslag, sammen med Kirkeministeren vil naa et Resultat, der kan blive til Gavn og til Velsignelse for vor Folkekirke.

Formanden: Jeg har ikke ønsket at afbryde den højtærede Undervisnings- minister, tidligere Kirkeminister og Med- lem af det kirkelige Udvalg, men det vilde have været ønskeligt, om dette Foredrag var blevet holdt under Behandlingen af den første Afdeling af Kirkelovforslagene, den Afdeling, hvorom Forhandlingen er af- sluttet. Det vilde nu imidlertid være urig- tigt ikke at tillade ogsaa andre at udtale sig om, hvad Undervisningsministeren nu har bragt frem, men jeg beder dog om, at man vil begrænse sine Udtalelser saa meget som muligt, for at vi ikke skal komme ind paa en almindelig Forhandling om de Lov- forslag, hvis Behandling allerede er afsluttet.

Kirkeministeren (J. C. Christensen): Under Forhandlingen om de 3 nu til Be- handling værende Lovforslag har ogsaa Tanken om Kirkeforfatningen rejst Hovedet paa ny. Det synes, som om man overhovedet ikke kan tale om kirkelige Forhold og kirkelige Lovforslag, uden at denne — maa jeg sige — Tvangstanke kommer frem. Jeg skal imidlertid ikke forfølge Sagen nu ved denne Lejlighed, men naar jeg sidder dernede og hører paa Talere som f. Eks. det ærede Medlem Hr. Sundbo, der endte med at sige, at han paa mine Vegne var bedrøvet over, at jeg skulde ende min politiske Virksomhed med Gennemførelsen af saadanne Lovforslag, saa kan jeg ikke lade være at tænke paa, at det er underligt, at en saadan Beklagelse kommer frem ved denne Lejlighed, hvor jeg kæmper for ud- videt Selvstyre, medens det ærede Medlem sammen med andre Medlemmer kæmper derimod. Og jeg finder ikke, at Beklagelsen var rigtig paa sin Plads. I alt Fald føler jeg mig ikke blodgjort i Sindet ved den Ynkssomhed, som vistest overfor mig.

Jeg skal nu tale om de Bemærkninger, der er gjort om de foreliggende Lovforslag, men maa dog straks sige, at naar jeg ikke nævner enhver Bemærkning, der har været fremsat om Enkeltheder, saa ligger det ikke i, at jeg skulde have overset eller overhørt den, men i, at mange af de Smaating, som har været fremme, bedst egner sig til Drøf- telse i et Udvalg, og at det let vilde føre til Spild af Tid, hvis man vilde imødegaa dem her.

Jeg skal da begynde med Lovforlaget om Præsternes Lønninger, som det ærede Medlem Hr. Johannes Lou og det ærede Medlem Hr. Fibiger udtalte sig mere vidt- løftigt om end øvrige Talere, idet de navnlig har holdt paa, at det vilde være rigtigt at